

pärrast nisugauß waeiva piddi näggema? ! Ma näen selgest et minn kassuks töök nõnda piddi sündima; viöstist ollete seie tulnud, mulle targa nõu ning vägge- wa rammo läbbi kusninga kohto ees qbbi saatma. Ma tahsin omme isse senna minna, ebt ful selgest teadsin kudda kurri südda ja wallekeel mind alwals on teotanud; agga et süta ollen, sepärrast tahsin kutsumata kohto ette astuda ja wallejuttud tühjaks teha. Ollesin juba tänapägi teele läinud, agga ollen poolaiglane, tööt näppistab kibbedast, mis mul igga- ford juhtub, kui üht alwa roga soön, mis mo- kehha ei kannata." Mis roga siis täna sõite, armas onno-poeg? küssis Messikäp, ja lahwas rebbane kostis: "Armas onno! mis se rälimine teile aitaks, kui oma ädda tunniötan. Teate issegigi fehwa mehhe luggu; wai mifiosuggune roga wöib waliitseda, pean sellega leppima mis fätte juhtub. Jat ei tösta ma fehvuse pärrast kaebtust, waid soön oma verrega kui meil middagi parremat roga fätte ei juhtu, messikärgi näha kustutusels; sest kärje-met on iggal neal sialte leida. Peaks wanua vattune lehha alwa toito parremine fallima, siis ollesin sellega röhbul, agga näte isse, mis kibduriks ma ollen läinud. Mis inimene issuta väggise alla nelab, se ei sa jõudo kossutama. "Messi teeb mul kõhhule vägga kibbetad pakk!" ütles rebbane ja wöitis kappaga kõ- hust finni. — Oi, oi, onnopoe! ütles inimestades pettetud farro: mis iniejato pean teie suust fuulma

Mis teie met pölgate ja ärralaidate, messi on üks kallis toit. Õdt möda tunnistan teile: kärje-messi on minn kõige armsam roog, ja kui wöiksiti mulle täna öhto mõne suutäie met tallitada, siis ei pea se mitte teile kahjults tullema. "Onno!" ütles rebbane: "teie ebt tabbate mind pilgata." Gi, Jumala eest mitte, kostis farro, ma rägin tõt. "Teie iggatsemist," ütles rebbane, "wöin ma ölysaste täita. Versta laks maad meilt eemal ellab üks rikkas talloperre- mees, kellel linno-aed ja ni rohkest messivuid on, et teie kõige oma sugugi rõssaga rohkest toite leiafsite." Messikäp farro nälpas naeratades keelt, ta olli vägga maijas mee järrele. Kallis onnopoe! ütles ta palve keelil, jubbatage mulle need linno-ajale. Tõdeste, kui ma teie abbiga täna öhto kohhu täia met saan, siis ei tabba ma sedda sobrust jal teie wasto ärrauñustada. Reinowadder kostis pilgates: "Teie peate, wanua kallis, nisugguse ferre täie met sama et watsa kippub reb- benema! Ja ebt ful isse veel poolaiglane ollen, tabban teie sowimist täites teejuhhiks lasa tulla; sest wöite näbba kui vägga ma teid armastan. Teie ollete, kallis onno, mul kõige armsam sugulane Ma peal; teie pärrast läbheliin tulde ja wette. Pealsegi ollete teie üks kuulus wöimalik issand ja wöite mulle kusninga kohto ees enam abbi sata kui üksli mu sugulane. Mis kaddedus ja fallawihha teie waeto ullatab! Agga nüüd läffli wibimata teele."

Monda wasselikko sõnu räfides lippas Reinowad-